

знавамъ работытѣ както и ты сжщійтъ. Днесъ имашь единъ милліонъ доллары, еще и намѣреніе да добыешь, прѣди да умрешь, еще нѣколко пжти почестъ-тж на съгражданытѣ си. Тжй сжщо и пріятельтъ ми Бюсси ненасытимъ колкото и ты, ако и да е двамиліонникъ, нѣма да умрѣ съ благодареніе ако не направи двата четири!

— Четири милліона! Тѣ не са намѣрватъ въ цѣлыя Сіото.

— Намѣрватъ са; увѣрявамъ та.

Самуиль млякнж усмихнжтъ.

— Да, разумѣвамъ та, дѣдо Самуиле, думаше Рокебрюнъ, Ты мыслишь че сичкій-тъ градъ ще скочи връху насъ и ще на убіе съ камъни; но трѣба да знаешъ че ный намѣрихмы начина да отдѣлимъ тебе отъ другытѣ жители на града. Ты поиска да убіешъ Бюсси, а той ще та докара да просишь.

— За челѣкъ го немамъ, ако го не направи.

— Ты поченж кражбата, и ты ще платишь за сичкытѣ. Ты грабнж третята часть на града, и ще тя принудимъ да заплатишь добрѣ на притежателя. Бюсси е доста богатъ за да тя повлече по сичкытѣ сждовища, и да ты накара да му върнешъ десетократно цѣната на лѣса.

— Нека са приготви, отговори Самуиль съ смѣхъ; азъ познавамъ сждницытѣ; съ нѣколко доллары извършвамъ каквото искамъ.

— Но Бюсси има доллары повече отъ колкото